

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการ

การทดลองที่ 1 การปรับปรุงพันธุ์คาร์เนชั่น

1.1 การผสมพันธุ์

วัสดุและอุปกรณ์

1. คาร์เนชั่น 2 กลุ่ม

1.1 กลุ่มดอกเดี่ยว (Standard) 5 สายพันธุ์ ได้แก่ Leopardi (แดง), Omeggio (ชมพู), Sahara (เหลือง), Casper (ขาว) และ RPF-CAR-2 (ส้ม) (ภาพ 2)

1.2 กลุ่มดอกช่อ (Spray) 10 สายพันธุ์ ได้แก่ Poker (แดง), Lior (เหลือง), White Ashley (ขาว), Splendid (ชมพูอ่อน), Sampride (ชมพู), RPF-CAR-1 (ชมพูอ่อนกลีบชมพูเข้ม), RPF-CAR-3 (แดงกลีบดอกขอบหยัก), RPF-CAR-4 (บานเย็นขอบหยัก), RPF-CAR-5 (ม่วงเข้มขอบหยัก) และ RPF-CAR-6 (ขาวขอบหยัก) (ภาพ 3)

1.2 รูปแบบการผสมพันธุ์

1.2.1 การผสมตัวเอง

1.2.1.1 กลุ่มดอกเดี่ยว

1.2.1.2 กลุ่มดอกช่อ

1.2.2 การผสมข้าม

1.2.2.1 ภายในกลุ่มดอกเดี่ยว

1.2.2.2 ภายในกลุ่มดอกช่อ

1.2.2.3 ระหว่างกลุ่มดอกเดี่ยวและกลุ่มดอกช่อ

1.3 วิธีการผสมพันธุ์

1.3.1 การเตรียมดอกที่ใช้เป็นดอกเพศเมีย เลือกดอกที่อยู่ในระยะบานได้ครึ่งหนึ่ง โดยใช้มีดตัดส่วนของกลีบรองดอกออก ประมาณ 1 ใน 4 ส่วนของกลีบรองดอก และใช้คีมคีบ ดึงกลีบตรงกลาง และเกสรเพศผู้ออก ปล่อกกลีบแฉกนอกเพื่อป้องกันเกสรเพศเมีย และรังไข่จนกระทั่งเกิดฝัก

1.3.2 เมื่อเกสรเพศเมียยื่นออกมาและเริ่มมีขนเกิดขึ้นแสดงว่าดอกพร้อมที่จะได้รับการผสมเกสร นำเกสรเพศผู้ของต้นที่จะนำมาผสมมาป้ายที่เกสรเพศเมีย โดยดอกคาร์เนชั่นพร้อมที่จะได้รับการ

ผสมเวลา 8:00 - 10:00 น. หลังการผสมกลุ่มดอกที่ได้รับการผสมด้วยถุงผ้ารีเมย์ ติดป้ายบันทึกคู่ผสม และวันที่ทำการผสม

1.3.3 นำเมล็ดลูกผสมชั่วที่ 1 ที่ได้จากการผสมเกสรของแต่ละคู่ผสมไปเพาะ และทำการปลูกลงทดสอบเพื่อทำการคัดเลือกสายต้นครั้งที่ 1

1.3.4 ภายหลังจากคัดเลือกต้นครั้งที่ 1 ได้จำนวนต้น 94 หมายเลข แล้วทำการคัดเลือกซ้ำจากลูกผสม 94 หมายเลข อีกเป็นครั้งที่ 2 และนำต้นที่ได้จากการคัดเลือกครั้งที่ 2 ไปขยายพันธุ์เพื่อปลูกลงทดสอบลักษณะลูกผสมอีกครั้ง

Leopardi

Omeggio

Casper

Sahara

RPF-CAR-2

Poker

Splendid

Lior

White Ashley

Sampride

RPF-CAR-1

RPF-CAR-3

RPF-CAR-4

RPF-CAR-5

RPF-CAR-6

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiar Mai University
All rights reserved

ภาพ 3 คาร์เนชันกลุ่มดอกช่อ

1.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พ่อแม่และลูกผสมโดยวิธีการวิเคราะห์ไอโซไซม์

ศึกษารูปแบบไอโซไซม์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่พันธุ์และลูกผสม
 ชั้นที่ 1 โดยดัดแปลงวิธีการทดลองมาจากวิธีการของ พสุ (2546) โดยใช้เอนไซม์ 5 ชนิดคือ Esterase
 (EST), Peroxidase (PER), Malic enzyme (ME), Malate dehydrogenase (MDH) และ Glutamate
 dehydrogenase (GDH) วิธีเตรียมสารเคมีแสดงในภาคผนวก ก

1.2.1 การเตรียมตัวอย่างพืชและการสกัด การสกัดเอนไซม์

โดยการนำไปอ่อนของคาร์เนชั่น มาหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ สกัดด้วย extraction buffer 1.5
 มิลลิลิตร ต่อตัวอย่างพืช 0.5 กรัม แล้วบดในโกร่งที่เก็บในที่อุณหภูมิ -20 °ซ แล้วนำไปแยกส่วน
 ด้วยเครื่องหมุนเหวี่ยงความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4°ซ เป็นเวลา 40 นาที ดูดสารละลาย
 ใส่ ที่ได้ในหลอด Eppendorf เก็บที่อุณหภูมิ -20 °ซ จากนั้นรอทำอิเล็กโตรโฟรีซิส

1.2.2 การเตรียม slab gel

ประกอบชุดแผ่นกระจกของชุดอิเล็กโตรโฟรีซิส Mini-Protean® II (Bio-Rad) เข้าด้วยกัน

1.2.2.1 นำสารละลาย separating gel (การเตรียมสารละลายอยู่ในภาคผนวก ก) มา
 หยดลงระหว่างแผ่นกระจกที่เตรียมไว้ เหลือที่ว่างด้านบนไว้ประมาณ 2 เซนติเมตรจากนั้นค่อยๆ
 หยดน้ำกลั่นให้คลุมผิวเจลไว้ ทั้งไว้ประมาณ 30 นาทีให้เจลแข็งตัว เมื่อเจลแข็งตัวจะเห็นรอยต่อ
 ระหว่างเจล และน้ำ

1.2.2.2 ดูดน้ำออกแล้วเติมสารละลาย stacking gel (การเตรียมสารอยู่ในภาค
 ผนวก ก) พร้อมกับเสียบหัว (comb) ระวังอย่าให้เกิดฟองอากาศในช่องที่เสียบหัวทิ้งไว้ประมาณ 60
 นาที เมื่อเจลแข็งตัว ดึงหัวออกจะเห็นเป็นช่อง (well) แล้วล้างช่อง ด้วยน้ำกลั่น

1.2.3 การทำอิเล็กโตรโฟรีซิส

1.2.3.1 ประกอบชุดอิเล็กโตรโฟรีซิสทั้งหมดเข้าด้วยกัน เติม running buffer
 ลงใน chamber 500 มิลลิลิตร

1.2.3.2 หยอดตัวอย่างที่ผสมกับ tracking dye ในอัตราส่วน 100:5 ลงในช่องของ
 stacking gel ปริมาตร 20 ไมโครลิตร ระวังอย่าให้ฟุ้งกระจาย

1.2.3.3 ปิดฝาครอบแล้วต่อขั้วไฟฟ้าเข้ากับเครื่องจ่ายกระแสไฟ เปิดสวิทช์ ตั้งค่า
 กระแสคงที่ที่ 24 มิลลิแอมแปร์สำหรับ separating gel แล้วดำเนินการผ่านกระแส

1.2.3.4 ปิดเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้าเมื่อ tracking dye เคลื่อนที่ลงมาถึงปลายด้าน
 ล่างของเจล นำแผ่นกระจกออกจาก chamber แล้วแกะเจลออกจากแผ่นกระจก ตัดมุมของเจลเพื่อทำ
 เครื่องหมาย แล้วนำมาวางบนจานแก้ว (plate) เพื่อย้อมสีเอนไซม์ต่อไป

1.2.4 การย้อมสีเจด

นำเจดที่ได้มาย้อมด้วย staining solution ของไอโซไซม์ชนิดต่างๆ รอจนเกิดแถบ แล้วล้างสีส่วนเกินออก

1.2.5 การบันทึกผลและวิเคราะห์ข้อมูล

นำเจดที่เกิดแถบสีมาบันทึก ค่าระยะทางของ tracking dye พร้อมทั้งบันทึก ตำแหน่ง ขนาด จำนวนของแถบสี และรูปแบบการเกิดแถบสีของเอนไซม์แต่ละชนิด นำระยะทาง การเคลื่อนที่ (ตำแหน่ง) ของแผ่นเจดมาคำนวณหาค่า การเคลื่อนที่สัมพัทธ์ (relative migration)

$$\text{การเคลื่อนที่สัมพัทธ์} = \frac{\text{ระยะการเคลื่อนที่ของแถบสี}}{\text{ระยะการเคลื่อนที่ของ tracking dye}}$$

1.3 การศึกษาจำนวนโครโมโซมลูกผสมของคาร์เนชัน

ดัดแปลงมาจากกรรมวิธีของ รุ่งนภา (2540)

1.3.1. การเตรียมปลายราก โดยเตรียมจากกิ่งชำคาร์เนชัน ตัดเฉพาะส่วนปลายรากที่กำลังเจริญเติบโต เก็บปลายรากเวลา 8:00-9:00 น.

1.3.2 หยุดการเจริญเติบโตของเส้นใยสปินเดิลของเซลล์โดยการแช่ปลายรากในสารละลาย para-dichlorobenzene เป็นเวลา 1 2 3 4 5 หรือ 6 ชั่วโมงที่อุณหภูมิ 4 °ซ รักษาสภาพเซลล์โดยนำรากออกมาจากสารละลาย para-dichlorobenzene แล้วล้างปลายรากให้สะอาดด้วยน้ำ นำปลายรากไปแช่ในน้ำยารักษาสภาพเซลล์ (fixative) นาน 10 นาที แล้วล้างปลายรากให้สะอาดด้วยน้ำ

1.3.3. แยกเซลล์โดยการแช่ปลายรากลงในกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น 1 N. เป็นเวลา 10 นาที ที่อุณหภูมิ 60 °ซ แล้วจึงล้างออกด้วยน้ำกลั่น

1.3.4. ย้อมสีเนื้อเยื่อด้วยสีย้อม carbol fuchsin โดยแช่นาน 24 ชั่วโมง

1.3.5. ขยี้เนื้อเยื่อปลายรากบนแผ่นสไลด์ หยดสี carbol fuchsin 1 หยดตรงบริเวณปลายราก แล้วใช้เข็มเขี่ยเกาะเนื้อเยื่อปลายรากให้แยกออกเป็นชิ้นเล็กๆ ปิดด้วยแผ่นแก้วปิดสไลด์ นำกระดาษซับวางบนแผ่นสไลด์ บริเวณที่ปิดด้วยแผ่นแก้วปิดสไลด์ ใช้นิ้วหัวแม่มือกดลงบนแผ่นสไลด์เพื่อให้เซลล์กระจาย และเป็นการซับสีที่เป็นส่วนเกินออก

1.3.6. นำแผ่นสไลด์ไปศึกษาภายใต้กล้องจุลทรรศน์

การทดลองที่ 2 การศึกษาผลของรังสีเอกซ์ต่อการเจริญเติบโตและกลายพันธุ์

2.1 นำกิ่งชำคาร์เนชั่นที่มีรากแล้ว 2 สายพันธุ์ คือ Poker สีแดง และ Splendid สีชมพู (ภาพ 4 ก) จำนวน 20 ช่อแล้ว นำไปฉายรังสีเอกซ์ เฉพาะส่วนของยอดโดยใช้เครื่องกำเนิดรังสี CABINET X-ray APPARATUS SOFRON Type SVR-1005 CX. (ภาพ 4 ข)

2.2 วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ 4 กรรมวิธีดังนี้

กรรมวิธีที่ 1	ได้รับปริมาณรังสี	0 Gy
กรรมวิธีที่ 2	ได้รับปริมาณรังสี	10 Gy
กรรมวิธีที่ 3	ได้รับปริมาณรังสี	15 Gy
กรรมวิธีที่ 4	ได้รับปริมาณรังสี	20 Gy

2.3 นำกิ่งชำที่ฉายรังสีแล้ว ไปปลูก ลงในวัสดุปลูกที่ผ่านการอบฆ่าเชื้อแล้ว โดยใช้อุณหภูมิ 21 °C เวลา 45 นาที วัสดุปลูกประกอบด้วย ดินร่วน ทราย ขี้เถ้าแกลบ เปลือกข้าว ขุยมะพร้าว อัตราส่วน 1:1:1:1 โดยปริมาตร

2.4 บันทึกข้อมูล ความสูง ความยาวก้านดอก จำนวนใบ จำนวนกิ่งแขนง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอก และลักษณะภายนอกที่เปลี่ยนแปลงเช่น ใบ สีดอก ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS version 6.0

ก.

ข.

ภาพ 4 การเตรียมกิ่งชำคาร์เนชั่นก่อนการฉายรังสี

ก. ลักษณะกิ่งชำคาร์เนชั่นที่ใช้สำหรับฉายรังสี

ข. การฉายรังสีกิ่งชำคาร์เนชั่นด้วยตู้ฉายรังสีเอกซ์ CABINET X-ray

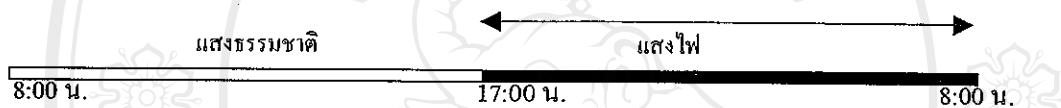
APPARATUS SOFRON Type SVR-1005 CX.

การทดลองที่ 3 ผลของความยาววันต่อการเจริญเติบโต

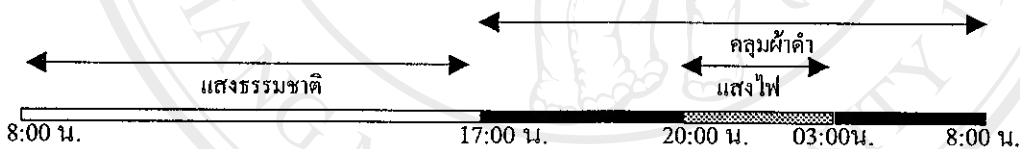
3.1 นำกิ่งชำคาร์เนชันชั้นที่มีรากแล้ว 4 สายพันธุ์ คือ Omeggio, Poker, Lior และ Splendid ปลุกในวัสดุปลูกที่ผ่านการอบฆ่าเชื้อด้วยไอน้ำ

3.2 ใช้หลอดไฟ Incandescent ขนาด 60 วัตต์ ความเข้มแสงเฉลี่ยที่ปลายยอดพืช 4,500 ลักซ์ ติดตั้ง Timer เป็นเพศตั้งเวลาเปิด/ปิด ไฟตามเวลาที่กำหนดในแต่ละกรรมวิธี

3.2 วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ กรรมวิธีการศึกษาแสดงดังภาพ 5 บันทึกข้อมูล ความสูง ความยาวก้านดอก จำนวนใบ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอก และจำนวนวันที่ใช้ในการปลูก กรรมวิธีที่ 1 ได้รับความยาวช่วงแสงเป็นเวลา 24 ชั่วโมง โดยได้รับช่วงแสงต่อจาก แสงธรรมชาติ 15 ชม. ระหว่างเวลา 17:00 ถึง 8:00 น.

กรรมวิธีที่ 2 ได้รับความยาวช่วงแสงเป็นเวลา 12 ชั่วโมง โดยได้รับช่วงแสงต่อจาก แสงธรรมชาติ 7 ชม. ระหว่างเวลา 22:00 ถึง 02:00 น.

กรรมวิธีที่ 3 ได้รับความยาวช่วงแสงเป็นเวลา 8 ชั่วโมง โดยได้รับช่วงแสงธรรมชาติ 8 ชม. คลุมผ้าดำ 16 ชม. ระหว่างเวลา 16:00 ถึง 8:00 น.

กรรมวิธีที่ 4 ได้รับสภาพแสงธรรมชาติ ในช่วงเดือน ตุลาคม 2544- มีนาคม 2545

ภาพ 5 กรรมวิธีการศึกษาผลของความยาววัน

การทดลองที่ 4 ผลการใช้สารชีวภัณฑ์ *Trichoderma* spp. ต่อการลดการเกิดโรคเหี่ยวที่เกิดจากเชื้อ *Fusarium oxysporum* f. sp. *dianthi*

4.1 วางแผนการทดลองแบบปัจจัยร่วมแบบกลุ่มสมบูรณ์ (3×2×3) มี 8 ซ้ำ โดยศึกษาปัจจัยร่วมต่างๆ ดังนี้

ปัจจัยที่ 1 พันธุ์พืชทดลอง ใช้คาร์เนชั่น สายพันธุ์ Omeggio (ชมพู), Poker (แดง) และ Splendid (ชมพู)

ปัจจัยที่ 2 วัสดุปลูก 2 ชนิดคือ

1. ดินที่มีเชื้อ *Fusarium*
2. ดินที่ไม่มีเชื้อ *Fusarium* (ดินอบ)

ปัจจัยที่ 3 ช่วงระยะเวลาในการใส่สารชีวภัณฑ์ *Trichoderma* spp.

1. ไม่ใส่ สารชีวภัณฑ์ *Trichoderma* spp.
2. ใส่ สารชีวภัณฑ์ *Trichoderma* spp. ทุก 2 สัปดาห์
3. ใส่ สารชีวภัณฑ์ *Trichoderma* spp. ทุก 4 สัปดาห์

4.2 การเตรียมดินที่ใช้ในการทดลอง ดินที่มีเชื้อ *Fusarium* ก่อนการปลูกนำเชื้อ *Fusarium* ที่ได้จากการเลี้ยงในเมล็ดข้าวฟ่างคลุกผสมลงในดินปลูก นำดินที่ใช้ในการทดลองมาตรวจหาเชื้อในห้องปฏิบัติการ โดยการเพาะเลี้ยงเชื้อในอาหารวุ้นเพื่อทดสอบว่าดินที่ปลูกมีเชื้อ *Fusarium*

4.3 การเตรียมดินอบ โดยอบดินสำหรับการทดลอง ด้วยไอน้ำ ที่อุณหภูมิ 121°C เป็นเวลา 45 นาที

4.4 การใส่สารชีวภัณฑ์ *Trichoderma* spp. สารชีวภัณฑ์ที่ใช้ให้อยู่ในรูปเชื้อเมล็ดข้าวฟ่าง (ภาพ 6) การใส่เชื้อกระทำโดยคลุกเชื้อลงไปดิน ปริมาตร 1.5 กรัมต่อกระถางขนาด 6 นิ้ว

4.5 บันทึกข้อมูล ความสูง ความยาวก้านดอก จำนวนใบ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอก และเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS version 6.0

ภาพ 6 สารชีวภัณฑ์ *Trichoderma* spp. ที่เจริญบนเมล็ดข้าวฟ่าง

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

สิงหาคม 2545 - พฤศจิกายน 2546

สถานที่ดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล

- การทดลอง การปรับปรุงพันธุ์ โดยการผสมพันธุ์ การศึกษาความยาววันที่มีต่อการเจริญเติบโตและ ผลการใช้สารชีวภัณฑ์ *Trichoderma* spp. ต่อการลดการเกิดโรคเหี่ยวที่เกิดจากเชื้อ *Fusarium oxysporum* f. sp. *dianthi* ดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูลที่ โรงเรือนเพาะชำ สถานีวิจัยโครงการหลวง อินทนนท์ บ้านขุนกลาง อ.จอมทอง จ. เชียงใหม่
- การทดลองการฉายรังสีเอกซ์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกผสมโดยวิธีการวิเคราะห์ไอโซไซม์ และการศึกษาจำนวนโครโมโซมลูกผสมของคาร์เนชั่น ดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูลที่ห้องปฏิบัติการภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved